

Bestemmelse med Hensyn til Bærningetinget. Det vil altsaa ses, at der ikke er noget bestemt Begreb for, hvad der skal siges at være Bærningeting der. Vi have derfor ment at maatte indsatte en anden Bestemmelse, og naar man da tager Hensyn til Forholdene, er det naturligt, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Bidne skal have Godtgjørelse, maa bero paa, om Vedkommende maa rejse udenfor Syssel, og det er saa meget mere naturligt, som Derne netop ere ordnede hysjelvis. Dernæst staar der i Lovforslaget — og det er i Overensstemmelse med, hvad der er blevet vedtaget i Lagthinget — at Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionens Medlemmer skulle have en Godtgjørelse af 2 Kr. for hver Dag, de have været samlede, og Bidner den samme Godtgjørelse for hver Dag, de have maattet være til Stede ved Mødet. Udvalget mener imidlertid, at denne Bestemmelse ikke er heldig. Naturforholdene paa Færøerne ere nemlig meget vanskelige. Selv om Sommeren kan der komme pludselige Storme, som gjøre, at man i længere Tid ikke kan færdes mellem Derne. Naar man skal over Søen for at møde paa et bestemt Sted til en bestemt Tid, maa man afrejse et Par Dage forinden, og naar man er paa Stedet, kan der komme Storme, som kunne forhindre En i flere Dage fra at rejse hjem. Det kan derfor meget let hænde, at de Kommissionsmedlemmer og Bidner, som have maattet møde til Sagens Behandling, maa blive endogsaa indtil en hel Uge. Man kan da ikke sige til en saadan Mand: Du skal nøies med 2 Kr. for al Din Meilighed. Om man end derved vil spare vedkommende Parter for Udgifter, vil man paa den anden Side tilføje Hensynet til Landvæsenkommissionens Medlemmer og til Bidnerne. Vi have derfor ment, at det bør fastsættes, at der skal gives dem 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggjør deres Fraværelse fra Hjemmet. Herom har Udvalget været enigt. Den ærede Landsthingsmand fra Færøerne har vel anset sig for forpligtet til at søge at holde paa det Standpunkt, som Lagthinget har indtaget, men han har maattet indbrømme, at det i Virkeligheden vilde være billigt at foretage den Forandring, vi have foreslaaet, og derfor har han sluttet sig dertil. Naar man nu giver en saadan Bestemmelse, er der imidlertid en Fare. Om det end kan blive nødvendigt, at Vedkommende maa være 8—14 Dage borte fra Hjemmet, fordi han skal være Bidne ved end Landvæsenkommissionsforretning, er det jo ikke Meningen, at han skal tage sig en lille Ferie, hvori han besøger Slægt og Venner, samtidig med, at han lader sig betale af Par-

terne. Der maa altsaa foretages et Skjøn om, hvorvidt den Vedkommende ikke kunde have reist hjem tidligere. I og for sig vilde det være naturligt at tillægge Landvæsenkommissionen det Skjøn, men det vil være upraktisk, at den skulde samles for at afgjøre saadanne Spørgsmaal, og derfor have vi foreslaaet, at dette Spørgsmaals Afgjørelse skal henlægges til Amtmanden. — Dernæst findes der i Regjeringsforslaget den Bestemmelse, at tilkaldte Sagkyndige ogsaa skulle have, foruden Befordringsgodtgjørelse, 2 Kr. om Dagen. Det mene vi gaa ikke an. Bidnerne maa finde sig i kun at faae Godtgjørelse for positive Udgifter, de maa finde sig i, at tabe deres Tid, det følger af den almindelige Bidnepligt. Men naar en Mand, som ikke staar i noget som helst Forhold til en Sag, bliver raadspurgt om den, fordi han har visse tekniske Kundskaber, er det formentlig urigtigt, at han saa ikke faar noget vederlag derfor. Derfor have vi foreslaaet, at der tilkommer de tilkaldte Sagkyndige foruden fri Befordring den Godtgjørelse, hvis Etværelse fastsættes af Kommissionen. — § 11 indeholder en Bestemmelse om, at disse forskjellige Beløb, som tilkomme Kommissionsmedlemmer, Bidner og Sagkyndige, kunne indbrives ved Udpantning. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt. Naar en Part uden Grund reiser Sag og indkalder en Del Bidner, saa kan det ikke nytte, at der gives Udpantningsret for disse Beløb, naar han ikke har Noget at betale med; og der gives ikke nogen offentlig Kasse, hvoraf disse Penge kunne tages. Vi anse det derfor nødvendigt, at der optages en Bestemmelse om, at vedkommende Kommissionsformand kan efter samtlige Sagens Omstændigheder forlange, at Rekvirenten skal deponere saa stort et Beløb, som efter hans Skjøn er tilstrækkeligt til de i denne Paragraph omhandlede Omkostninger. — Endringsforslag under Nr. 10 er kun en Forandring, som er nødvendiggjort ved den særlige Stilling, som de Sagkyndige have faaet efter bort Endringsforslag til § 10. — Bort Endringsforslag under Nr. 11 gaar ud paa, at medens der i Lovforslagets § 11 staar, at der tilkommer Sysselmanden en Godtgjørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen varer, skulde der indsættes en Godtgjørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggjør hans Fraværelse fra Hjemmet. Dette er i Overensstemmelse med, hvad vi have foreslaaet tidligere. Jeg skal iøvrigt bemærke, at disse Forretninger for Sysselmanden, som omtales i § 11, og som angaa Udskiftninger eller lignende, i Følge ældre Bestemmelser skulle honoreres med et Beløb af 10 Kr.; men det har Lagthinget strøget; han skal